

Generalitat de Catalunya

El Clip

**El nou model de finançament
de les comunitats autònomes**

L'Acord de finançament

El 27 de juliol passat el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes va aprovar un nou model de finançament per aplicar a partir de l'any 2002. Aquest nou Acord de finançament comporta un notable increment en l'autonomia financera de les comunitats autònomes, així com un avenç en els altres principis que configuren el sistema de finançament autonòmic: la suficiència de recursos i la solidaritat. En aquest article presentem una descripció de l'Acord de finançament, on destaquem les noves fonts de recursos que les comunitats autònomes disposaran a partir de l'any 2002, l'increment de la capacitat normativa sobre els tributs i l'inici en la participació de la gestió tributària per part de les comunitats autònomes.

El director de l'IEA

Sumari

- 1. Breu referència a l'evolució del sistema de finançament de les comunitats autònomes**
- 2. El nou model de finançament**
 - 2.1 Els recursos de les comunitats autònomes**
 - 2.2 El càlcul de les necessitats de recursos**
 - 2.3 El fons de suficiència**
 - 2.4 L'evolució dels ingressos**
- 3. La capacitat normativa sobre els tributs**
- 4. La participació de les comunitats autònomes en l'Agència Tributària**
- 5. Altres aspectes del nou model de finançament**
- 6. Conclusions**

© Generalitat de Catalunya. Institut d'Estudis Autonòmics
Bda. de St. Miquel, 8 (Palau Centelles)
08002 Barcelona
tel. 933429800 - fax 933429801
iea@governacio-ri.gencat.es
www.gencat.es/iea

Edició: novembre 2001

Dipòsit legal: B. 29062-2000
Impressió: Sprint Copy

El Clip n° 14

**EL NOU MODEL DE FINANÇAMENT
DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES:
UN CANVI EN ELS INGRESSOS AUTONÒMICS**

Treball realitzat per Montserrat Bassols i Santamaria, directora del Programa per a l'Estudi i Reforma del Finançament Autonòmic, del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya

1. Breu referència a l'evolució del sistema de finançament de les comunitats autònomes

El sistema de finançament autonòmic s'ha anat configurant en el temps d'acord amb la progressiva assumpció de competències i serveis per part de les comunitats autònomes. El model de finançament és un tema cabdal per a la constitució de les diferents comunitats autònomes, ja que és important que aquestes administracions tinguin els recursos suficients i amb plena autonomia de decisió per poder prestar uns serveis públics que són molt propers al ciutadà.

En els primers anys de configuració de les comunitats autònomes el sistema de finançament va consistir en un model que seguia la via de la despesa, és a dir, l'Administració central transferia a les comunitats autònomes els recursos necessaris per finançar les seves competències. L'objectiu era dotar les comunitats autònomes d'uns recursos suficients perquè puguin prestar els serveis públics inclosos entre les seves competències. També es va incorporar al sistema de finançament la solidaritat entre les comunitats autònomes, la qual cosa va comportar la creació d'un fons de recursos amb un caràcter altament redistributiu (el fons de compensació interterritorial).

Progressivament es van anar cedint els tributs a les comunitats autònomes, donant pas així als ingressos tributaris com a font de recursos autonòmics. De fet, ja en el primer redactat de la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA) de l'any 1980 s'enumeraven els tributs que es podien cedir a les comunitats autònomes (l'impost de successions i donacions, el de patrimoni, el de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, i la taxa sobre el joc).

Paral·lelament a aquest procés s'iniciaren els traspassos de serveis sanitaris i assistencials a determinades comunitats autònomes. Aquests serveis s'han finançat des de l'inici fins l'any 2001 mitjançant transferències de recursos, les quals provenien de diversos acords de finançament sanitari que determinaven el càlcul de les transferències que corresponien a cada comunitat autònoma i la seva evolució.

A partir dels anys noranta, els diferents acords de finançament varen començar a tractar i a incidir sobre la necessitat de dotar les comunitats autònomes de més autonomia financera i de coresponsabilitat fiscal. En un primer pas es va assignar a les comunitats un percentatge de la quota líquida de l'IRPF declarada pels residents en el seu territori. Com a segon pas, i en l'Acord de finançament del quinquenni 1997-2001, es va augmentar aquest percentatge amb la cessió d'un tram de l'impost a les comunitats autònomes i se les va dotar de certa capacitat normativa sobre els tributs cedits, incloent-hi el tram cedit de l'IRPF.

A l'hora de plantejar aquest nou model de finançament es va tornar a incidir en la necessitat de dotar d'autonomia financera les comunitats autònomes, sobretot en el vessant dels ingressos, és a dir, que les comunitats autònomes poguessin decidir una part important dels seus ingressos.

El nou model de finançament aprovat en el Consell de Política Fiscal i Financera s'ha d'entendre a partir d'una visió temporal del que ha estat el model de finançament autonòmic des de l'inici fins a l'actualitat. La reforma del sistema de finançament autonòmic ha de tenir present la situació inicial de cada comunitat autònoma per tal de poder elaborar una proposta de finançament que sigui viable i adequada.

2. El nou model de finançament

El passat 27 de juliol el Consell de Política Fiscal i Financera va aprovar un nou acord de finançament per a les comunitats autònomes de règim comú, vigent a partir de l'any 2002. Aquest nou model de finançament representa un canvi molt important respecte del

que ha estat vigent fins l'any 2001. Els avenços s'han donat en tots els principis legals que defineixen el finançament autonòmic: l'autonomia financera, la suficiència de recursos i la solidaritat.

Quant a l'autonomia financera les millores són:

- L'assignació a les comunitats autònomes d'una part de la recaptació tributària del territori.
- L'increment de la capacitat normativa per modificar els tributs.
- L'inici de la participació de les comunitats autònomes en l'Agència Tributària.

Quant a la suficiència de recursos podem enumerar els aspectes següents:

- Un nou repartiment dels recursos entre les comunitats autònomes segons unes variables i ponderacions determinades.
- L'existència d'altres fons de recursos.
- L'establiment de garanties en el finançament de la sanitat.

I pel que fa a la solidaritat s'estableixen els canvis següents:

- Es preveu una nova regulació dels recursos del fons de compensació interterritorial.
- En el càlcul de les necessitats s'inclouen uns fons de recursos que beneficien especialment les comunitats autònomes amb una renda per càpita inferior.

2.1 Els recursos de les comunitats autònomes

Els recursos de què disposaran les comunitats autònomes de règim comú a partir del proper any, derivats de l'Acord de finançament del Consell de Política Fiscal i Financera, es podem agrupar en dos grans blocs:

- recursos tributaris
- assignacions procedents dels pressupostos generals de l'Estat

Els recursos tributaris de les comunitats autònomes són els formats pels tributs cedits totalment o parcialment per l'Estat. Als anys vuitanta es varen començar a cedir tributs a les comunitats autònomes, però els impostos més importants continuaven en mans de l'Administració central. Als anys noranta es va començar a cedir una part de l'impost personal sobre la renda (IRPF) a les comunitats. En aquest nou Acord de finançament es dona un pas endavant molt important, ja que assigna a les comunitats autònomes una part de la imposició indirecta sobre el consum generada en el seu territori.

Els tributs cedits a les comunitats autònomes són els següents:

- l'impost de successions i donacions
- l'impost sobre el patrimoni
- l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats
- les taxes sobre el joc
- un 33% de l'IRPF que constitueix el tram autonòmic d'aquest impost
- un 35% de l'IVA
- un 40% de l'impost especial sobre els hidrocarburs
- un 40% de l'impost especial sobre els alcohols
- un 40% de l'impost especial sobre els tabacs
- l'impost sobre l'electricitat
- l'impost especial sobre determinats mitjans de transport

Les assignacions procedents dels pressupostos generals de l'Estat constitueixen el segon bloc de recursos autonòmics.

Aquestes transferències de recursos són les següents:

- el fons de suficiència
- els fons específics de la sanitat
- els fons de compensació interterritorial
- assignacions per l'anivellament dels serveis públics fonamentals

El fons de suficiència és el recurs que dota les comunitats autònomes de la quantitat de recursos necessària per poder cobrir les seves necessitats. Per a cada comunitat autònoma aquest fons és la diferència entre l'import definit com a necessitat de recursos i el que obté amb els ingressos tributaris, i s'anomena mecanisme de tancament del model, ja que dota les comunitats autònomes dels recursos que els calen per assolir el seu nivell de necessitats. En l'apartat següent s'exposa el mètode de càlcul d'aquestes necessitats de recursos.

El nou model de finançament integra el finançament de la sanitat al model general, de manera que les transferències de la Seguretat Social que finançaven els serveis sanitaris transferits a les comunitats autònomes desapareixen i aquests serveis passen a finançar-se igual com la resta de serveis de les comunitats autònomes.

No obstant això, i a causa de les peculiaritats dels serveis sanitaris, es doten dos fons específics en matèria sanitària: el fons "programa d'estalvi en incapacitat temporal" i el fons de cohesió sanitària.

L'Acord de finançament de 27 de juliol de 2001 estableix que el fons "programa d'estalvi en incapacitat temporal" es distribuirà entre les comunitats autònomes en funció de la població protegida. Quant al segon fons, el fons de cohesió sanitària, es constitueix com un mecanisme de facturació dels desplaçats entre les comunitats autònomes i d'altres països amb els quals s'hagin subscrit convenis d'assistència sanitària recíproca.

El nou Acord de finançament modifica també alguns aspectes del fons de compensació interterritorial. En primer lloc, dona entrada a les ciutats de Ceuta i Melilla a les dotacions d'aquest fons. En segon lloc, determina que una part dels recursos d'aquest fons es pot destinar a finançar despeses de funcionament associades a les inversions, de manera que un 25% de les dotacions poden anar destinades a despesa corrent.

En el nou Acord de finançament també es fa referència a les assignacions d'anivellament per tal de garantir un nivell mínim de serveis públics fonamentals, i s'hi estableix que els serveis públics fonamentals són l'educació i la sanitat. A més, s'estipula que es dotarà d'aquestes assignacions les comunitats autònomes en què la taxa de creixement dels alumnes matriculats (en el cas de l'ensenyament) i de la població protegida (en el cas de la sanitat) sigui més de tres punts superior a la mitjana estatal.

2.2 El càlcul de les necessitats de recursos

Les necessitats de recursos de cada comunitat autònoma es calculen per a l'any base del model (any 1999) en tres grups:

- el que correspon als serveis comuns
- el que correspon als serveis sanitaris de la Seguretat Social
- el que correspon als serveis socials i assistencials de la Seguretat Social

Les necessitats de recursos per als serveis comuns es calculen en diferents fases:

- a) Repartiment d'una dotació fixa per a cada comunitat autònoma.
- b) Repartiment del volum de recursos a partir d'unes variables i ponderacions.
- c) Establiment d'uns fons de recursos per a determinades comunitats autònomes.

- d) Aplicació d'unes regles de modulació al creixement que resulta dels tres apartats anteriors en relació amb els recursos obtinguts segons l'aplicació de l'Acord de finançament del quinquenni 1997-2001.
- a) En primer lloc es determina que a cada comunitat autònoma li pertoca una quantia fixa de 6.600 milions de pessetes (39,67 milions d'euros).
- b) En segon lloc s'estableix una repartiment a partir de les variables i ponderacions següents:

<i>Variable</i>	<i>Ponderació %</i>
població	94,0
superfície	4,2
dispersió	1,2
insularitat	0,6
Total	100

- c) A més d'aquestes variables i ponderacions s'estableix un repartiment de dos fons de recursos: un fons de renda relativa i un fons per pal·liar l'escassa densitat de població.

El fons de renda relativa es reparteix entre les comunitats autònomes que tenen un nivell de renda per càpita inferior a la mitjana. Aquestes comunitats són: Andalusia, Astúries, Canàries, Cantàbria, Castella i Lleó, Castella – la Manxa, Extremadura, Galícia, Múrcia i Comunitat Valenciana.

El fons per pal·liar l'escassa densitat de població es reparteix entre les comunitats autònomes amb una densitat de població inferior a 27 habitants per quilòmetre quadrat i amb una extensió inferior a 50.000 quilòmetres quadrats, el qual es reparteix en funció de la densitat de població.

La suma dels imports que corresponen a cada comunitat autònoma es compara amb els recursos que tenien segons el model de finançament del quinquenni anterior. L'Estat dota d'una quantitat addicional les comunitats per a les quals el nou repartiment representi menys recursos per tal que assoleixin el mateix import que els correspondria segons el model anterior. Així doncs, es garanteixen uns recursos mínims.

- d) Aquesta distribució encara no és la definitiva, ja que encara cal aplicar unes regles de modulació al creixement que representa aquesta distribució de recursos en relació amb els recursos del model anterior per a cada comunitat autònoma.

Aquestes regles de modulació comporten establir unes correccions als recursos corresponents a aquelles comunitats autònomes que compleixen una sèrie de condicions que s'estableixen a les mateixes regles.

Hi ha dues regles de modulació. La primera limita el creixement dels recursos d'aquelles comunitats autònomes que amb l'aplicació de les variables i ponderacions anteriors obtindrien un augment molt més elevat que no pas la mitjana de les comunitats autònomes, amb l'objectiu d'evitar distorsions importants en el repartiment dels recursos. La segona estableix unes garanties de creixement per a determinades comunitats autònomes amb rendes per càpita inferiors a la mitjana, amb l'objectiu de garantir un creixement mínim per a les relativament més pobres.

Aquest és el sistema de càlcul de les necessitats de recursos per als serveis comuns de cada comunitat autònoma. Val a dir que aquest repartiment s'ha fet a partir d'una homogeneïtzació competencial, cosa que comporta l'exclusió de determinats serveis específics que només han estat transferits a algunes comunitats autònomes en concret. Aquesta exclusió comportarà un ajustament al final del procés de càlcul, en el sentit d'afegir a la comunitat corresponent l'import deduït al principi.

El bloc de recursos de competència en la gestió dels serveis sanitaris de la Seguretat Social es reparteixen entre les comunitats autònomes segons les variables i ponderacions següents:

<i>Variable</i>	<i>Ponderació %</i>
població protegida	75,0
població de més de 65 anys	24,5
insularitat	0,5
Total	100

Durant el tres primers anys d'aplicació del nou model de finançament l'Estat garanteix que els recursos per finançar els serveis sanitaris de la Seguretat Social tinguin un creixement equivalent al PIB nominal, de manera que s'estableix una garantia de recursos equivalent als que proporcionava el sistema de finançament de la sanitat fins l'any 2001.

Pel que fa al tercer bloc de competències, les referides als serveis socials i assistencials de la Seguretat Social, se'n determinen les necessitats a partir de l'índex de població de més de 65 anys.

2.3 El fons de suficiència

La suma dels tres blocs de recursos assignats a cada comunitat autònoma formen la valoració del total de necessitats de recursos de cada comunitat. Aquest càlcul es fa una sola vegada, per a l'any base de càlcul (any 1999), amb l'objectiu de calcular el fons de suficiència que correspon a cada comunitat autònoma.

El fons de suficiència es calcula com la diferència entre la valoració de les necessitats de cada comunitat autònoma definida a partir de les distribucions anteriors i els recursos a obtenir amb els ingressos tributaris. Aquest càlcul es fa amb dades de l'any 1999 i en resulta el fons de suficiència que l'Estat ha de transferir a cada comunitat autònoma perquè cobreixi el seu nivell de necessitats, valorat també per a l'any base del model.

Aquest fons de suficiència pot ser objecte de modificació quan es produeixin nous traspassos de serveis a la comunitat autònoma o quan se cedeixin nous tributs. En aquest sentit, en el mateix Acord de finançament s'estableix el mètode de revisió d'aquest fons de suficiència.

Respecte del càlcul d'aquest fons de suficiència val a dir que no totes les comunitats autònomes tenen transferits els serveis sanitaris de la Seguretat Social, per això fins que aquestes comunitats no tinguin aquests serveis assumits no se'ls assignarà el percentatge corresponent de l'IVA i dels impostos especials. Quan se'ls traspassin aquests serveis, se'ls recalcularà el fons de suficiència afegint-hi l'import corresponent a les necessitats de recursos sanitaris i deduïnt-ne l'assignació corresponent de l'IVA i dels impostos especials.

2.4 L'evolució dels ingressos

Els càlculs fets per a l'any base s'han d'actualitzar cada any a partir de l'aplicació del nou model de finançament. Els recursos tributaris varien segons l'evolució de la recaptació de cada figura impositiva i els recursos del fons de suficiència ho fan segons el creixement dels ingressos tributaris de l'Estat.

Pel que fa als impostos, les comunitats autònomes disposen cada any de la recaptació dels tributs cedits sobre el patrimoni, sobre successions i donacions, sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats i sobre la taxa del joc.

Les comunitats autònomes també disposaran cada any del l'import equivalent al 33% de l'IRPF del seu territori. L'Estat desdoblarà la tarifa actual i les deduccions entre el 67% corresponent a l'Estat i el 33% corresponent a les comunitats autònomes, el qual forma el tram autonòmic de l'impost, de manera que les comunitats autònomes disposaran anualment del rendiment d'aquest tram de l'IRPF.

L'assignació del rendiment de l'IVA a les comunitats autònomes es fa sobre la base de l'índex de consum relatiu de la comunitat autònoma. Cada any s'ha de repartir el 35% de la recaptació de l'IVA segons el percentatge de consum territorial que certifiqui l'INE. Els recursos evolucionaran de la mateixa manera que la recaptació de l'IVA i que el percentatge del consum de cada comunitat autònoma.

L'assignació del 40% dels impostos especials en fase de fabricació (alcohols, tabac i hidrocarburs) també es fa aplicant a la recaptació de cada impost el percentatge de consum de cada comunitat autònoma. Quant a l'impost sobre el tabac, el percentatge que correspon a cada comunitat autònoma s'obté a partir de les vendes en les expenedories de tabac, ponderades pels diferents tipus impositius. Per a l'impost sobre els hidrocarburs també es fa una ponderació dels diferents tipus impositius de cadascun dels consums de gasolines, gasoils i fueloils. L'evolució dels recursos que pertocuen a cada comunitat autònoma depèn de la recaptació de cada figura tributària i dels índexs d'imputació corresponents.

Finalment, les comunitats autònomes també disposaran anualment del rendiment de l'impost sobre determinats mitjans de transport meritat en el seu territori i de la imputació del rendiment de l'impost sobre l'electricitat en funció del consum net d'energia elèctrica de cada comunitat autònoma.

El fons de suficiència calculat per a l'any base del model ha d'evolucionar a partir de l'any 2002 segons el creixement dels ingressos impositius de l'Estat, definits com la recaptació estatal exclosa la susceptible de cessió a les comunitats autònomes. És a dir, el creixement dels recursos estatals formats pel 67% de l'IRPF, el 65% de l'IVA, el 60% dels impostos especials en fase de fabricació i el total dels altres impostos no cedibles a les comunitats autònomes (impost sobre societats, etc.). Anualment s'haurà de calcular aquesta taxa de creixement a partir de l'any base, el 1999.

Pel que fa a l'evolució dels recursos de cada comunitat autònoma, l'Acord de finançament estableix una garantia a l'evolució dels recursos per finançar la sanitat. Així doncs, es determina que durant els tres primers anys d'aplicació d'aquest Acord es garanteix un creixement dels recursos per a la sanitat equivalent a la taxa d'augment del PIB nominal. Cal dir que aquest augment era el que es determinava en l'Acord del finançament sanitari vigent fins l'any 2001.

3. La capacitat normativa sobre els tributs

El nou Acord de finançament estableix un increment de les facultats normatives de les comunitats autònomes sobre els tributs cedits. Amb l'Acord de finançament per al quinquenni 1997-2001 les comunitats autònomes varen començar a tenir capacitat per modificar alguns elements dels tributs cedits; ara, amb el nou Acord de finançament, aques-

tes facultats s'incrementen, ja que algunes de les limitacions que hi havia s'han eliminat i s'ha dotat les comunitats autònomes de capacitat sobre alguns elements dels impostos que abans eren matèria exclusiva de l'Estat.

Pel que fa a l'IRPF, les comunitats autònomes poden modificar la tarifa autonòmica amb l'única condició que sigui progressiva i amb el mateix nombre de trams que la tarifa estatal. Pel que fa a les deduccions, les comunitats poden definir deduccions a la quota íntegra. En el quinquenni anterior s'establien límits a la determinació de la tarifa, de manera que el total de les modificacions no podia alterar el resultat ni en més d'un 20% ni en menys d'aquest percentatge.

Quant a l'impost sobre el patrimoni, les comunitats autònomes poden regular-ne el mínim exempt, la tarifa, les deduccions i les bonificacions. Val a dir que fins l'any 2001 les comunitats autònomes ja podien regular-ne el mínim exempt i la tarifa, amb limitacions.

En l'impost sobre successions i donacions s'amplien els supòsits sobre els quals les comunitats autònomes poden regular les reduccions de la base imposable a les donacions *inter-vivos*. També poden modificar la tarifa de l'impost, la quantia i els coeficients del patrimoni preexistent, les deduccions i les bonificacions.

Amb relació a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, s'amplien les competències autonòmiques en la modalitat de tipus de gravamen en les transmissions oneroses. També poden decidir deduccions i bonificacions.

Pel que fa a la tributació sobre el joc, les comunitats autònomes ja disposen d'unes facultats normatives àmplies i, per tant, el nou Acord de finançament preveu que continuïn disposant de les mateixes capacitats per modular aquesta tributació.

La cessió d'un 35% de l'IVA i d'un 40% dels impostos especials en fase de fabricació no va acompanyada de cap facultat normativa per part de les comunitats autònomes, ja que els imperatius de la Unió Europea dificulten l'assignació de capacitat normativa per modificar els tipus impositius d'aquests tributs.

No obstant això, des del Consell de Política Fiscal i Financera s'estableix la necessitat d'estudiar la possibilitat de cedir capacitat normativa a les comunitats autònomes sobre el tipus impositiu en dos dels impostos especials, el d'electricitat i el de determinats mitjans de transport, i permetre que aquestes puguin decidir el tipus amb un marge d'un 10%.

4. La participació de les comunitats autònomes en l'Agència Tributària

L'autonomia financera atorgada a les comunitats autònomes per mitjà de l'augment dels impostos cedits, tant pel que fa al nombre de figures tributàries com als percentatges de cessió i de l'assignació de capacitat normativa sobre ells, s'ha completat amb una participació de les comunitats autònomes en el procés de gestió dels impostos.

Els tributs cedits des dels anys vuitanta són gestionats totalment per les administracions autonòmiques.¹ El nou Acord de finançament no cedeix a les comunitats autònomes la gestió dels impostos, sinó que es limita a crear una sèrie d'òrgans que constitueixen la participació autonòmica en l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

La participació de les comunitats autònomes en les funcions de gestió encomanades a l'Agència Estatal d'Administració Tributària respecte dels tributs cedits es realitza per mitjà de la creació dels òrgans següents:

- un consell superior de direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària
- una comissió mixta de coordinació de la gestió tributària
- uns consells territorials de direcció per a la gestió tributària

¹ A excepció de l'impost sobre el patrimoni, el qual, per la seva vinculació amb la gestió de l'IRPF, és gestionat per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, conjuntament amb l'IRPF.

- la possibilitat de crear unes unitats regionals de coordinació amb l'Administració tributària

El Consell Superior de Direcció de l'Agència Estatal d'Administració Tributària està format per membres de l'Agència Tributària i representants de les comunitats autònomes. També la Comissió Mixta de Coordinació de la Gestió Tributària està integrada per set membres de l'Agència Estatal, dos del Ministeri d'Hisenda i un per cada comunitat autònoma i ciutat autònoma.

Els consells territorials de Direcció per a la Gestió Tributària es creen en l'àmbit de cada comunitat autònoma com a òrgan de coordinació entre l'Administració central i l'autònoma. L'Acord de finançament possibilita la creació d'unues unitats regionals de coordinació amb l'Administració tributària, les quals assumiran la coordinació de les relacions amb la respectiva comunitat autònoma.

5. Altres aspectes del nou model de finançament

En el mateix text de l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera es fa referència a altres aspectes relacionats amb el nou model de finançament. En aquest sentit, es crea un grup de treball en el Consell de Política Fiscal i Financera per tal que analitzi les possibilitats de crear un impost sobre les vendes minoristes d'hidrocarburs. Aquest impost serà estatal i podrà ser cedit a les comunitats autònomes dotant-les de capacitat per modificar el tipus de gravamen.

D'altra banda, i en relació amb l'ampliació de competències normatives sobre els tributs cedits, el nou Acord de finançament preveu la participació de les comunitats autònomes en els tribunals economicoadministratius. Les comunitats autònomes participaran en aquests tribunals (els quals tenen encomanada la funció revisora dels actes de l'Administració en matèria de tributs estatals, inclosos els cedits) per mitjà de la incorporació de vocals o ponents que actuaran en sales específiques.

Aquest nou Acord de finançament comporta canvis en la legislació vigent fins ara, els quals s'hauran de definir i aprovar en els propers mesos per facilitar-ne l'aplicació a partir de l'any 2002.

6. Conclusions

El nou model de finançament que s'aplicarà a partir de l'any 2002 comporta un canvi important per a la hisenda autonòmica, ja que representa un pas significatiu per a l'autonomia financera i la coresponsabilitat fiscal de les comunitats autònomes. Aquesta millora de l'autonomia financera s'observa en la capacitat normativa sobre els tributs, en l'assignació d'uns tributs compartits amb l'Administració central i en la participació de les comunitats autònomes en la gestió tributària. Val a dir que el darrer punt s'ha d'entendre com un primer pas perquè en un futur es puguin assolir més competències en la gestió dels tributs.

Pel que fa a la suficiència financera, el nou Acord aporta un increment dels recursos assignats a les comunitats autònomes i també una garantia a l'evolució de les necessitats de recursos.

La solidaritat també té un paper destacat en el nou Acord de finançament. Es reforma el fons de compensació interterritorial i a l'hora de calcular les necessitats de recursos es consideren uns fons que beneficien les comunitats autònomes amb una renda per càpita més baixa.

Aquest nou model de finançament acordat en el Consell de Política Fiscal i Financera no estableix cap període de vigència, a diferència dels acords anteriors. Ara bé, aquest fet no implica que l'Acord sigui estàtic i definitiu, ja que qualsevol model de finançament d'un país descentralitzat està subjecte a modificacions i adaptacions a la realitat del moment.

